

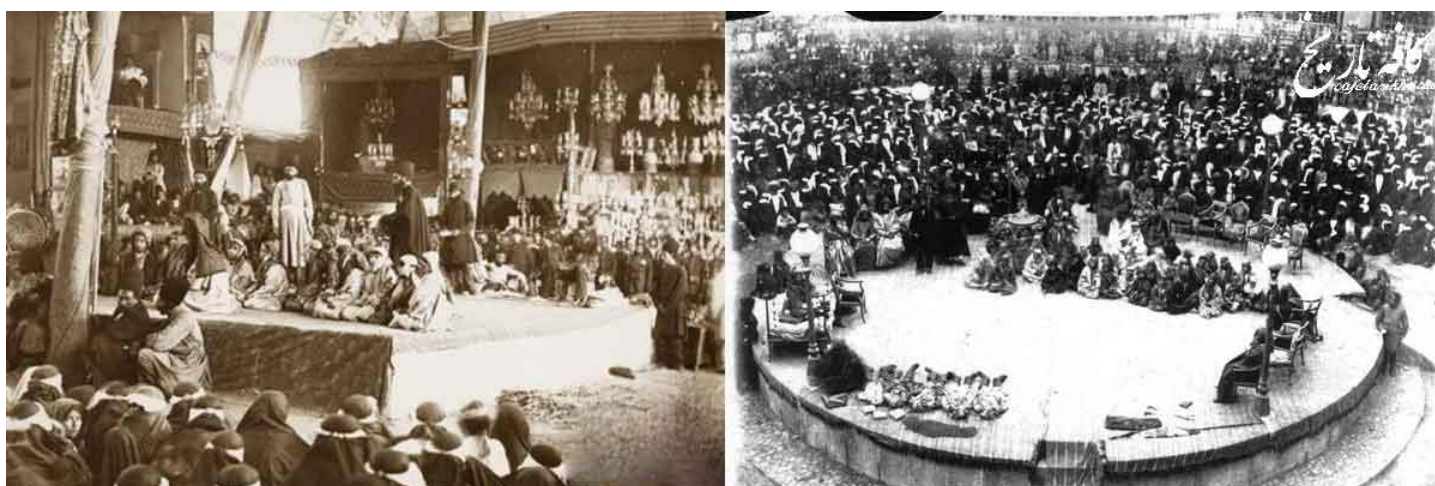
فضای دایره ای، معمول ترین معماری صحنه نمایش در تعزیه ایرانی

۵ شهریور ۱۳۹۶ ساعت ۰:۴۸

تئاتر دارای صحنه گرد مرکزی در کامل ترین شکل، در زاویه ۳۶۰ درجه، بهترین فضای ممکن نمایشی برای حضور بازیگر و شی تئاتری بر صحنه است. جالب است که فضای تئاتری تعزیه و سایر شکل‌های نمایش سنتی ایران فضایی دایره ای است...

کافه تاریخ- کافه هنر

در زمانه ما وقتی که سخن از فضاهای تئاتری می آید، معمولاً به دو نوع یا دو گروه کلی که دربرگیرنده انواع فضاهای تئاتریست اشاره می شود که عبارتند از فضاهای مکعبی و فضاهای گرد و دایره ای. فضای مکعبی بسته، قرن‌ها به عنوان فضای تئاتری غربی مورد استفاده قرار داشت و هنوز هم قرار دارد که سالن تئاتر ایتالیایی نمونه کامل و عالم گیر آن است.

اما فضای گرد و دایره ای، به مثابه نمونه پیشرفته فضای نمایش در جهان امروز و خصوصاً در نیمه دوم قرن بیستم به عنوان مکان صحنه ای نمایش که در امکان یکپارچگی فضای سنوگرافیک بازیگران و تماشاگران میسر است مورد توجه و استفاده بسیاری از

کارگردانان معاصر قرار گرفته است. تئاتر دارای صحنه گرد مرکزی در کامل ترین شکل، در زاویه ۳۶۰ درجه، بهترین فضای ممکن نمایشی برای حضور بازیگر و شی تئاتری بر صحنه است. جالب است که فضای تئاتری تعزیه و سایر شکل‌های نمایش سنتی ایران فضایی دایره ای است. در نمایش سنتی ایران، همیشه صحنه و محل بازی در مرکز قرار دارد و تماشاگران دورادور- حتی آنگاه که سکویی موجود نبود- قرار داشتند. به عنوان مثال در اجراهای خیابانی و یا در درون میدانها و یا در حیاط مساجد و منازل همیشه صحنه شبیه خوانی در مرکز جمعیت تماشاگران قرار می گیرد.

منبع:

محمدرضا خاکی، «بررسی و بازشناسی مکان صحنه ای در نمایشهای سنتی ایران»، مجله مطالعات هنر، شماره ۳۹، ۱۳۸۴، ص ۱۶۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۳۶۲۱۸/ایرانی-تعزیه-نمایش-صحنه-معماری-ترین-معمولا-دایره-فضای>